

3
**CONSTITUTIONES
PONTIFICIÆ,**

ET ROMANARUM CONGREGATIONUM

DECISIONES

**AD CONFESSARIOS UTRIUSQUE CLERI
SPECTANTES.**

**JO: BAPTISTA PITTONO
SACERDOTE VENETO
COLLECTORE.**

EXCUDEBAT VENETIIS

**Leonardus Pittonus Collectoris Pater
ANNO M. DCCIV.**

SVPERIORVM PERMISSV, AC PRIVILEGIO.

1. The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem of the existence of a solution of the system of equations

$$\begin{aligned} & \frac{dx}{dt} = f(x, y, z), \\ & \frac{dy}{dt} = g(x, y, z), \\ & \frac{dz}{dt} = h(x, y, z), \end{aligned}$$

where f, g, h are continuous functions of x, y, z and satisfy certain conditions. It is shown that under these conditions there exists a unique solution of the system of equations which satisfies the initial conditions

$$\begin{aligned} x(0) &= x_0, \\ y(0) &= y_0, \\ z(0) &= z_0. \end{aligned}$$

The second part of the paper is devoted to a study of the properties of the solution of the system of equations. It is shown that the solution is unique and that it depends continuously on the initial conditions. It is also shown that the solution is bounded for all time t and that it approaches a limit as $t \rightarrow \infty$. The limit is shown to be a function of the initial conditions and is independent of the time t .

The third part of the paper is devoted to a study of the stability of the solution of the system of equations. It is shown that the solution is stable for all time t and that it approaches a limit as $t \rightarrow \infty$. The limit is shown to be a function of the initial conditions and is independent of the time t .

SACRAMENTVM³ PŒNITENTIÆ ADMINISTRATVRIS.

EXtotali cuiusdam Propositionis depositione assurgit mei hujusce Libelli Compositio: cum enim Alexander Octavus inter alia damnaſſet: *Vbi quis invenerit doctrinam in Auguſtino clarè fundatam, illam poteſt tenere, & docere, non reſpiciendo ad ullam Pontificis Bullam*, totus idcirco meus labor in eo poſitus fuit, ut Romanorum Pontificum Conſtitutiones hinc inde apud Auctores diſperſas in unum colligerem, ne Confeſſarios ſpecialiter (quos in re gravi poſſet Doctorem fallere Opinio) cum maximo latèrent Animarum detrimento.

Quidquid igitur vel conſtituerunt Pontifices ipſi, vel Romanæ decreverunt Congregationes eà, qua potui, diligentia ex pluribus, & quidem gravioribus Viris fideliter deſumptum, ordine temporis ſervato, ſimul ſumptum prælo Patris mei dandum eſſe adjudicavi, nec ſine prævio Virorum præſantiſſimorum conſilio.

Vnum reſtabat, ut Opusculo (qualecumque ſit) Mæcenatem inſcriberem, ſed cum ea, quæ collègi, Pontificio ſint munita Sigillo, nullo idcirco indigent Proteſtore. Volebam libentiùs Summo Pontifici hunc offerre Libellum, ne Pomum (ut ajunt) longè ab Arbore caderet, at nimia ejus Majeſtas excæcavit oculos, animumque hebetavit.

⁴
Vos interim, qui futuri estis Confessarij, vel etiam de presenti fungimini hujusmodi munere, diligenter legite quæ deprompsi ad faciliorem Vestram eruditionem, ac pro me salutem Vobis diuturnam nunciante cum, à quo bona cuncta procedunt, precamini, ut possim typis utiliora tradere, quæ mente concipio.

NOI REFORMATORI Dello Studio di Padoa.

HAvendo veduto per la Fede di revisione, & approbatione del P. F. Vincenzo Mazzoleni Inquisitore nel Libro intitolato: *Constitutiones Pontificie, & Romanarum Congregationum Decisiones ad Confessarios utriusque Cleri spectantes*, Jo: Baptista Pittono Sacerdote Veneto Collettore, non v'esser cos' alcuna contra la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni Costumi, concedemo Licenza à *Leonardo Pittoni Stampatore*, che possi esser Stampato, offeruando gl' Ordini in materia di Stampe, e presentando le solite copie alle Pubbliche Librerie di Venetia, e di Padoa.

Dat. 29. Maggio 1704.

{ Ferigo Marcello Proc. Reff.

{ Marin Zorzi Refformator.

Agostino Gadaldini Segretario.

CON-

CONSTITUTIONES, AC DECISIONES EDITÆ

ANNIS, DIEBUS, & MENSIBUS,
UT INFRA.

Anni		Numeri
1418.	22. Febr. — D amnati sunt sequentes Articuli à Martino Quinto, quorum primus, cæteris omissis: <i>Si Homo fuerit debite contritus, omnis Confessio exterior est sibi superflua, & inutilis.</i> Apud Cherub. in Bullar. tom. 1. Constit. 1. quæ incipit <i>Inter cunctas</i> , artic. 7. Joannis Wicleff de Anglia.	1.
1418.	22. Febr. — Secundus: <i>Sacerdotes quomodolibet criminosè viventes, Sacerdotij polluentes potestatem, & sic, ut Filij infideles, sentiunt infideliter de Clavibus.</i> Apud eund. ibid. art. 8. Joannis Husz de Bohemia.	2.
1478.	7. Aug. — Damnatæ sunt sequentes Propositiones Petri de Osna à Sixto Quarto, quarum prima: <i>Confessio Peccatorum in specie, ex universalis Ecclesiæ realiter statuto, non divino jure est comperta.</i> Apud Cherub. in Bullar. tom. 1. Constit. 17. quæ incipit <i>Licet</i> , §. 3. & 6.	3.
1478.	7. Aug. — Secunda: <i>Peccata mortalia quoad culpam, & penam alterius sæculi absque Confessione, sed solà cordis contritione delentur: prava verò cogitationes solà displicentiâ.</i> Ibidem.	4.
1478.	7. Aug. — Tertia: <i>Non peracta penitentia, Confitentibus non sunt absolvendi.</i> Ibidem.	5.
1478.	7. Aug. — Quarta: <i>Sacramentum Penitentia quantum ad collationem gratiæ, naturæ, non autem institutionis novi, aut veteris Testamenti existit.</i> Ibidem.	6.
1516.	19. Dec. — Confessores Regulares nullo modo possunt absolvere Laicos, & Clericos Seculares à sententijs ab Homine latis. <i>Leo X. apud Cherub. in Bullar.</i>	7.

- Bullar. tom. 1. Constit. 22. quæ incipit Dum intra, §. 7.*
1516. 19. Dec. — Confessarij Regulares ad audiendas confessiones Sæcularium approbati, tenentur hortari Penitentes ad Decimarum solutionem, ubi viget consuetudo, & illas solvere recusantibus absolutionem denegare. *Idem apud eund. ibid. §. 16.* 8.
1519. 12. Mar. — Licentia audiendi Confessiones data ad beneplacitum potest revocari. *Congreg. Episcoporum. apud Gavan. in Mat. ver. Confess. num. 13.* 9.
1520. 15. Jun. — Damnati sunt sequentes Errores Martini Luthèri à Leone Decimo, quorum primus, cæteris omiſſis: *Tres esse partes Penitentia, Contritionem, Confessionem, & Satisfactionem, non est fundatum in Sacra Scriptura, neque in antiquis Sæclis Christianis Doctoribus.* Apud Cherub. in Bullar. tom. 1. Constit. 40. quæ incipit *Exurge Domine*, num. 5. 10.
1520. 15. Jun. — Secundus: *Nullo modo præsumas confiteri Peccata venialia, sed omnia mortalia, quia impossibile est, ut omnia mortalia cognoscas, unde in primitiuâ Ecclesia solum manifesta mortalia confitebantur.* Ibid. num. 8. 11.
1520. 15. Jun. — Tertius: *Dum volumus omnia pure confiteri, nihil aliud facimus, quam quod misericordia Dei nihil volumus relinquere ignoscendum.* Ibid. num. 9. 12.
1520. 15. Jun. — Quartus: *Peccata non sunt ulli remissa, nisi, remittente Sacerdote, credas sibi remitti: imo peccatum maneret, nisi remissum crederet: non enim sufficit remissio peccati, & gratia donatio, sed oportet etiam credere esse remissum.* Ibid. num. 10. 13.
1520. 15. Jun. — Quintus. *Nullo modo confidas absolvi propter suam contritionem, sed propter verbum Christi Quodcunque solueris, &c. Hic inquam, confide, si Sacerdotis obtinueris absolutionem, & crede fortiter te absolutum, & verè absolutus eris, quidquid sit de contritione.* Ibid. num. 11. 14.
1520. 15. Jun. — Sextus: *Si per impossibile Confessus non esset contritus, aut Sacerdos non serid, sed ioco absolueret, si tamen credas se absolutum, verissimè est absolutus.* Ibid. num. 12. 15.
1520. 15. Jun. — Septimus: *In Sacramento Penitentia, ac remissione culpæ non plus facit Papa, aut Episcopus, quàm* 16.

quàm infimus Sacerdos: imò ubi non est Sacerdos, aquè tantum quilibet Christianus, etiam si Mulier, aut Puer esset. Ibid. num. 13.

1520. 15. Jun. — Octavus: Nullus debet Sacerdoti respondere, se esse contritum, nec sacerdos requirere. Ibid. num. 14.

1562. 2. Dec. — Qui sollicitaverit ad turpia in Confessione, vel ante, vel post eam, per quamcumque gratiam factam, vel faciendam, non potest restitui, ut valeat Confessiones Sæcularium audire. Congreg. Inquisit. apud Gauant. in Man. ver. Confess. in addit. n. 4. ¶ Et hoc ad robur Constitutionis editæ à Pio Quarto 1561. 16. Apr. à nobis inferius citandæ num. 140.

1569. 29. Jan. — Censuræ creari debet super re immobili, fructifera, & certis finibus designata, vel etiam in pecunia numerata coram Notario, & Testibus in actu Instrumenti, sine ulla conventionem de Casu fortuito. Pius Quintus apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constit. 70. quæ incipit Cum onus, ubi plura alia habentur quoad Censuram.

1570. 2. Jan. — Annulantur, & irritantur non solum Hispanorum, sed etiam quorumcumque Ordinariarum Litterarum, quibus deprehenditur, quod cuicumque illas accipienti certâ solutâ pecuniâ licitum sit, quem voluerit sibi sumere Sacerdotem, qui Confessione audita ipsum absolvere valeat etiam à Casibus Episcopo reservatis. Pius Quintus apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constit. 99. quæ incipit Quam plenum.

1571. 22. Aug. — Decretum Concilij Tridentini Sess. 23. cap. 15. de approbatione Regularium ab Episcopis faciendâ quoad audiendas Sæcularium Confessiones, observandum est in omnibus Regularibus quorumcumque Ordinum, etiam si sint Doctores, Theologi, Graduati, vel à suis Magistris Generalibus, vel Provincialibus Ministris fuerint Sæcularium Confessionibus audiendis expositi. Pius Quintus apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constit. 133. quæ incipit Romani, §. 2.

1572. 3. Aug. — Pro Litteris Absolutionum, & Dispensationum. A 4 Dispens.

Dispensationum in foro Conscientiæ nihil omnino à quocumque accipi potest, quemadmodum Romæ observatur. *Congreg. Episcop. apud Nicol. in Flosc. ver. Gratis num. XII.*

1576. 10. Maij — Cum sufficiat communicare in ultima Dominica Jubilæi, poterit Confessarius absolvere in prædicta Dominica à reservatis. *Gregor. XIII. apud Nicol. ver. Jubilæum num. III.* 23.
1576. 22. Sept. — Confessores in vim Privilegiorum Cruciatæ Sanctæ eligendi, neminem ab incursu, & lapsu in Hæresim absolvere possint. *Gregorius XIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constitut. 37. quæ incipit Officij nostri, §. 2.* 24.
1581. 16. Mar. — Non potest Concilium Provinciale dare facultatem Pœnitenti subdito Episcopi Suffraganei eligendi Confessarium non approbatum ab ipso suffraganeo. *Congreg. Episc. apud Quaran. in summa Bullar. ver. Concil. Provinc. num. 13.* 25.
1581. 26. Apr. — Valet approbatio Confessariorum etiam pro Sæcularibus tam subditis, quàm confluentibus facta ab Abbate proprium, & separatum territorium, ac Jurisdictionem quasi Episcopalem habente. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Abbas, num. 8.* 26.
1581. 8. Nou. — Regulares ad audiendas Confessiones approbati, non sunt cogendi ad emendam cartam, seu tabellam Casuum reservatorum. *Ead. apud eumd. ver. Casus reserv. num. 18.* 27.
1582. 26. Jun. — Confessarius ex ignorantia, vel levitate sigillum frangens, privetur in perpetuum facultate audiendi Confessiones, & suspendatur ad tempus à Divinis. *Ead. apud eumd. ver. Confess. num. 19.* 28.
1582. 5. Jul. — Prælati Episcopo inferior, habens jurisdictionem quasi Episcopalem, potest sibi reservare aliquot Casus, dummodo nulli ipse subsit Episcopo, nec ejus subditi. *Ead. apud eumd. ver. Casus reserv. num. 5. †* 29.
1582. 1. Dec. — Episcopus extra suam Diocesin existens non potest sibi in Confessarium eligere Sacerdotem non subditum, & à proprio Ordinario non appro- 30.

AC DECISIONES.

approbatum, *Gregor. XIII. apud Nicol. in Flosc. ver. Episcopus num. 6. & ver. Parochus num. 22. † secunda. ¶ Vide infra num. 104.*

1583. 13. Sept. — Si spectet ad Confessarium novam vestire Monialem, ne idcirco ingrediatur Monasterium. *Congreg. Episcop. apud Gauant. in man. ver. Monial. receptio, num. 34.* 31.

1583. 13. Sept. — Monialium Confessarius non potest ingredi clausuram, ut compitetur Medicos, aut Operarios: neque ut audiat confessionem illius infirmæ, quæ potest accedere ad Sedem Confessionalem. *Ead. apud eund. ver. Monial. claus. num. 38. & 39. ¶ Vide infra num. 73.* 32.

1583. 13. Sept. — Si Monialium Confessarius ingrediatur Monasterium ad audiendam Confessionem Monialis infirmæ, cellæ janua remaneat aperta, & ambæ Comitatrices ad ejusdem cellæ januam morentur, ita ut Confessarius ab eisdem commodè cerni possit. *Congreg. Episcop. apud Barbosa in Collect. ver. Confess. Monial. §. 4. citatum à Pellizzar. de Monial. cap. 10 sect. 3. subsect. 1. num. 174.* 33.

1583. 13. Sept. — Confessarius Monialium non potest clausuram ingredi prætextu sepeliendæ Monialis, aut officium funerale peragendi. *Congreg. Episc. apud Ascan. Tamburin. de jure Abbatiss. Disput. 24. quæst. 5. num. 2. ubi citatur Gauant. in Man. ver. Monial. claus. num. 40.* 34.

1584. 2. Oct. — Pœnitentiarius non potest alium substituere in audiendis Confessionibus. *Congreg. Episc. apud Gauant. in Man. ver. Pœnitentiarius. num. 20.* 35.

1585. 23. Maij — Parochus approbatus per concursum censetur idoneus ad audiendas Confessiones, etiam extra suam Parochialem, sed in ea tantum Civitate, vel Loco, ubi sita est Parochialis, non autem passim per totam Diocesim. *Congreg. Episcop. apud Nicol. in Flosc. ver. Parochus, num. 7.* 36.

1586. 18. Mar. — Non videtur bonum præcipere Confessarijs, ut cogant Pœnitentes recitare in principio Confessionis *Pater noster, Ave Maria, Credo, & decem Præcepta*, nam sine necessitate non sunt impo- 37.

imponenda onera duriora. *Ead. apud eumd. ver. Confessar. num. 17.*

1586. 18. Mar. — Fides, sive Scheda Confessionis etiam sanis dari debet, ubi solitum est. *Ead. apud eumd. ibid. num. 28.* 38.
1586. 13. Aug. — Confessarij Regulares ab Episcopo non approbati non possunt illorum Confessiones audire, qui serviunt in suis Monasterijs. *Ead. apud eumd. ibid. num. 3. † & refert Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 1. circa Const. 1. Julij II. §. 15. n. 12.* 39.
- ¶ Hoc autem Decretum confirmatur ex inferius dicendis num. 223.
1586. 21. Oct. — Societates cum capitali salvo sunt usurariæ, etiam in casu fortuito. *Sixtus V. apud Oberub. in Bullar. tom. 2. Constit. 45. quæ incipit Detestabilis.* 40.
1587. 9. Apr. — Regularium superiores non possunt absolvere Subditos suos ab Excommunicatione, inquam inciderunt ex accessu ad Monialium Monasteria sine licentia Episcopi sibi hujusmodi absolutionem reservantis, nisi Regulares sint ita Privilegiati, ut non possint excommunicari. *Congreg. Episc. apud Suarez tom. 4. de Relig. tract. 1. lib. 1. cap. 10. num. 27. quem citat. Peyrin. de Priv. Regul. tom. 2. circa Constit. 6. Pij V. §. 10. num. 37.* 41.
1587. 21. Apr. — Pœnitentiarius tenetur integras audire Confessiones, non autem solos Casus reservatos. *Congreg. Conc. apud Gauant. in Man. ver. Pœnitentiarius, num. 23.* 42.
1588. 8. Nou. — Parochus Sæcularis audiens Confessiones tenetur deferre superpelliceum, & stolam. *Congreg. Episc. apud eumd. ver. Parochor. mun. in addit. num. 3. ¶ Vide infra num. 60.* 43.
1588. 15. Nou. — Pacem cum alio facere nemo compellatur, cum sufficiat in foro Conscientiæ injuriam remittere. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Pax, num. 2.* 44.
1591. 31. Maij — Quilibet Confessarius sive Sæcularis, sive Regularis, obtemperata ab Ordinario speciali facultate, potest absolvere à peccato, & ab excommunicatione incurfa ex Abortu, licet antea Sixtus 45.

Quin-

AC DECISIONES.

Quintus 1588. 28. Novembris Sedi Apostolicæ hunc reservaverit Casum: *Gregor. XIV. apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constit. 8. quæ incipit Sedes Apostolica.*

1591. 4. Sept. — Pœnitentiarius, dum in Ecclesia, sua Confessiones audit, non solum lucratur distributiones, quæ dantur interessentibus in Choro, sed etiam quæ dantur præsentibus, & comitantibus Processiones, ac Exequias Mortuorum, quæ sunt eo tempore, quo ipse audit Confessiones in Ecclesia. *Congreg. Episc. apud Garziam de Benef. 5. p. cap. 4. num. 125. relatum à Bonac. tom. 1. de Hor. Can. disp. 2. quæst. 5. pun. 3. §. 5. num. 3.*
1593. 10. Febr. — Reprobatur Edictum Episcopi prohibens, ne Confessarius possit Monasterium ingredi de nocte pro quolibet casu, absque licentia speciali. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Claustrum, num. 35.*
1593. 15. Febr. — Confessarius Monialium extraordinarius deputandus est in communi, non verò in particulari, pro hac, vel illa Moniali. *Congr. Episc. apud Ascan. Tamburin. disp. 16. de jure Abbatiss. quæst. 1. num. 6. & refert etiam Gauant. in Man. ver. Monial. cura spirit. num. 12.*
1593. 10. Mar. — Confessarij Regulares exempti sunt à Monasterij, & Religionis oneribus pro eo tempore dumtaxat, quo Confessiones excipiunt. *Congr. Episc. apud præf. Tambur. loc. cit. num. 4.*
1593. 16. Mar. — Theologo legente Casus Conscientiæ, possunt cogi Presbyteri ad eum audiendum. *Congr. Episc. apud Gauant. in Man. ver. Theol. Præben. num. 16.*
1593. 29. Mar. — Placet prohibitio, ne Confessiones extra Ecclesiam audiantur eorum, qui non sunt infirmi: sed aliquando ex rationabili causa dispensari debet. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 24.*
1593. 21. Apr. — Monialium Confessarius debet tenere clavem illius Cratis, quæ est in Ecclesia, & aperire eam solum occasione Concionis, vel alterius necessitatis non absimilis. *Ead. apud eund. ver.*

Gra-

Crates, num 1.

1593. 26. Maij — Regularium Superiores non possunt sibi reservare, nisi omnes, & solos, vel aliquot ex sequentibus undecim Casibus, quorum I. Veneficia, Incantationes, Sortilegia: II. Apostasia à Religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterij, seu Conventus fiat egressio: III. Nocturna, & furtiva è Monasterio, seu conventu egressio, etiam non animo apostandi facta: IV. Proprietas contra votum Paupertatis, quæ sit peccatum mortale: V. Juramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo: VI. Procuratio, auxillum, seu consilium ad Abortum faciendum post animatum factum, etiam effectu non secuto: VII. Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterij, aut Conventus: VIII. Furtum de rebus Monasterij, seu Conventus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale: IX. Lapsus Carnis voluntarius opere consumatus: X. Occisio, aut vulneratio, seu gravis percussio cujusque Personæ: XI. Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio Litterarum à Superioribus ad Inferiores, & ab Inferioribus ad Superiores. *Clemens VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 4. post Constit. 28. Urbani VIII. relatus etiam à Quarant. in Sum. Bull. ver. Casus reserv. nec non à Peyrin. de Privileg. Regul. tom. 2. post Constit. 10. Urb. VIII. §. 61. ¶ Vide infra num. 119. & 164.*

1593. 26. Maij — Si quod aliud præterea Peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro Conscientiæ puritate reservandum fuerit, id non aliter fiat quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia maturà discussione, & consensu. *Idem apud eosd. ibid. ¶ Vide supra num. 41. & infra num. 72.*

1593. 26. Maij — Non liceat Regularium Superioribus Confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsi met subditi spontè, ac proprio motu id ab eis petierint. *Idem apud eosd. ibid.*

1593. 26. Maij — Regularium Superiores in singulis

50.

54.

55.

56.

AC DECISIONES.

13

lis Domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero majori, vel minori, iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse imprimis Confessarius judicaverit. *Idem apud eosd. ibid. ¶ Vide infra num. 72.*

1593. 26. Maij — Tam Regularium Superiores, quàm Confessarii, qui postea ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissimè, ne eà notitià, quam de aliorum peccatis in Confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur. *Idem apud eosd. ibid. Et refert Bonac. tom. 1. de Sacram. Paris. disp. 5. quæst. 6. pun. 4. num. 8. nec non disput. 16. quæst. 9. num. 1. in fine.*

1593. 26. Maij — Licebit Regularium Superioribus determinare penitentias graves quibusdam peccatis etiam non reservatis à Confessariis imponendas, quæ subditos ab huiusmodi patrandis cohibere possint. *Idem apud eosd. ibid.*

1593. 23. Aug. — Approbatio Confessariorum potest inquiri ab Episcopo in ejus prima Visitatione, non autem in aliis Visitationibus. *Congr. Episc. apud Gavan. in Man. ver. Visit. Episc. num. 37.*

1594. 10. Jan. — Potest fieri Decretum, sed sine adjectione pœnarum, ut Confessarii Sæculares adhibeant Coctam, & Stolam: Regulares verò saltem Stolam. *Ead. Congreg. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 18. ¶ Vide supra n. 43. & infra num. 178.*

1594. 9. Aug. — Confessarii Sæculares possunt cogi, ut intersint lectioni de Casibus Conscientiæ. *Congr. Episc. apud Gavan. in Man. ver. Clerici Conven. num. 3.*

1595. 16. Febr. — Qui tempore Paschatis confitetur Pœnitentiario, satisfacit præcepto. *Cong. Conc. apud eumd. ver. Pœnitentiarius, num. 35.*

1595. 31. Aug. — Presbyteri Græci Catholici possunt in casu necessitatis Latinos absolvere, adhibendo formam Absolutionis in Generali Concilio Florentino

tino

14 CONSTITUTIONES,

- tino præscriptam. *Clemens VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 3. Constit. 34. qua incipit Sanctissimus, §. 3.*
1595. 31. Aug. — Tollendus abusus, ubi est, ut Vir Græcus, atque Vxor simul & eodem tempore eodem Presbytero confiteantur. *Idem apud eund. ibid.* 64.
1596. 13. Sept. — Monialium Confessarius non potest ingredi Monasterium ad aspergendas Cellas in Sabbato Sancto, neque alia die. *Congr. Episc. apud Gauan. in Man. ver. Monial. claus. num. 37. & hoc antea decreverat Congr. Conc. 1583. 13. Sept. apud Lantusc. in Theat. Regul. ver. Clausura Monial. num. 3.* 65.
1597. 3. Febr. — Vicarius non potest esse Confessarius Monialium. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessarius, num. 33. ubi alia citatur præcedens Decisio.* 66.
1597. 13. Maii — Ordinarius non potest prohibere Confessariis, ne audiant Confessiones eorum, qui per viam iustitiæ prosequuntur vindictam injuriæ sibi illatæ. *Ead. apud eund. ibid. num. 10.* 67.
1600. 12. Dec. — Pœnitentiarius compellendus est ad residendum. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Pœnitentiā, num. 1.* 68.
1601. 2. Jan. — Monialium Confessarius non potest clausuram ingredi ad Missam celebrandam, non obstante qualibet contraria consuetudine. *Ead. apud eund. ver. Clausura, num. 38.* 69.
1601. 9. Jan. — Simplex Confessarius sive Sæcularis, sive Regularis absolvens à Casibus Bullæ Cœnæ, Papalibus, vel Ordinario reservatis incurrit excommunicationem Papæ reservatam. *Clemens VIII. apud Cabrin. de Casib. reservat. in initio Operis.* 70.
- § Vide infra num. 80.
1601. 12. Jan. — Regulariter non sunt cogendi Canonici ad audiendas Confessiones, nisi habeant curam Animarum per turnum, vel suæ Præbendæ annexam, & excepto Pœnitentiario. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Canonicus, num. 28.* 71.
1601. 13. Mar. — Regularium Superiores, etiam Delegati, requisiti à Confessariis, promptè facultatem concedant absolvendi Subditos à sibi reservatis, 72.

tis, alioquin Confessarius possit absolvere ab illo Casu sine facultate. *Congr. Vist. Apost. de mand. Clementis VIII. apud Matthauc. in Offic. Cur. Regul. tom. I. cap. 23. n. 37. ¶ Vide supra num. 56.*

1601. 18. Sept. — In principalibus Anni solemnitatibus potest Monialium Confessarius Monasterium ingredi ad ministranda Confessionis, & Communionis Sacramenta illis Monialibus, quæ sint ita infirmæ, ut neque per se, neque cum aliarum auxilio possint ad Confessionarium, & Fenestellam accedere, vel sint muratæ. *Ead. apud eund. Nicol. ver. Clausura, num. 33. ¶ Vide supra num. 32.*

1601. 15. Oct. — Liberum sint Presbyteris confiteri cui voluerint, etiam Regulari ex approbatis. *Congr. Episc. apud Gauant. in Man. ver. Clericus, num. 49. & refert Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 9. ubi plures citantur Decisiones, etiam posteriores.*

1602. 3. Febr. — Capuccini Ordinis Minorum S. Francisci, à Generali, & Definitoribus de Capitulo Generali in Capitulum Generale deputati, & ad Confessiones audiendas approbati, valent Sæcularium utriusque Sexus Confessiones audire. *Clemens VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 3. Constit. 82. qua incipit Alias, §. 2.*

1602. 12. Mar. — Confessarii examinati, & simpliciter approbati, non sunt iterum examinandi, nisi ab Episcopo successore. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Examen, num. 9. ubi plures citantur præcedentes Decisiones. ¶ Vide infra pro Regularibus, num. 228.*

1602. 20. Jun. — Non licet per litteras, seu internuntium Confessario absenti peccata Sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere. *Congr. Inquis. coram Clem. VIII. apud Quarant. in Sum. Bullar. ver. Confessio Sacrament.*

1602. 26. Nou. — Confessarii in Italia sive Sæculares, sive Regulares Privilegia habentes à Sede Apostolica absolvendi à Casibus, & Censuris reservatis, non tamen vigore huiusmodi Privilegiorum possunt absolvere à Casibus contentis in Bulla, quæ in die Cænæ Domini legi solet. *Congreg. Episc. de Mand.*

Mand. Clem. VIII. apud eumd. ver. Casus reserv. num.

13. ¶ Vide infra n. 153.

1602. 26. Nou. — Neque possunt absolvere prædicti 79.

Privilegiati in Casibus violationis Immunitatis Ecclesiasticæ in terminis Constitutionis Gregorii Decimiquarti: neque violationis clausuræ Monialium ad malum finem: neque Provocantium, & Pugnantium in Duello juxta Concilium Tridentinum, & Constitutionem Gregorii Decimiertii. *Ead. apud eumd. ibid.*

1602. 26. Nou. — Neque in Casibus Iniicientium 80.

violentas manus in Clericos juxta caput *Siquis suadente*, & Juris dispositionem; Neque simoniacæ realis scienter contractæ: Neque Confidentiae Beneficialis: neque demum in Casibus, quos Locorum Ordinarii hactenus reservarunt, vel in posterum reseruabunt *Ead. apud eumd. ibid.* ¶ Vide infra num. 96. & 153.

1602. 26. Nou. — In aliis Casibus extra supradictos 81.

possunt qui habent Privilegia absolvere, dummodo ea Privilegia ante Decretum fuerint usu recepta, vel non revocata. *Ead. apud eumd. ibid.*

1602. 26. Nou. — Sibi reservent Episcopi paucos 82.

Casus, eosque maximè necessarios, atrociore, & graviores. *Ead. apud eumd. ibid.*

1602. 26. Nou. — Non tamen sibi superflue refer- 83.

vent Casus Bullæ Cœnæ, neque specialiter Papæ reseruatos. *Ead. apud eumd. ibid.*

1602. 26. Nou. — Licentia absoluendi à Casibus E- 84.

piscopo reservatis, quæ in scriptis tantum danda erat, etiam viva voce potest concedi. *Ead. apud eumd. ibid.*

1603. 7. Jan. — In Sepultura Monialium nullum jus 85.

competit Parocho, sed tantum earum Confessario. *Congr. Episc. apud Gauant. in Man. ver. Monial. cura spirit. num. 31*

1603. 26. Jan. — Monialium Procurator, vel Sindi- 86.

cus non debet habere licentiam ingrediendi clausuram, neque cum Confessario ingrediente ad Sacramenta ministranda. *Congr. ead. apud Nicol. in Flos. ver. Clausura, num. 20.*

AC DECISIONES.

17
87.

1603. 28. Nou. — Debet fieri lectio, & conferentia Casuum Conscientiæ ab omnibus Confessariis Sæcularibus semel ad minus in Mense, sed nō interuentibus non est imponenda pœna pecuniaria nimis exorbitans, veluti sex Ducatorum, neque absentes non denunciatis Suspensio ipso facto incurrenda. *Ead. apud eumd. ver. Casus Conscien. num. 3.*

88.

1604. 12. Jan. — Clavis Fenestellæ pro Communione Monialium perpetuū sit apud earum Confessarium. *Congr. Episc. apud Ganan. in Man. ver. Monial. Eccles. num. 7.*

89.

1604. 12. Jan. — Regulares compelli non possunt ad audiendas Confessiones extra suas Ecclesias. *Ead. apud Nicol. in Flosc. ver. Regularis, num. 37.*

90.

1604. 17. Maii. — Non potest Episcopus cogere Clericos suos, ut sibi confiteantur. *Ead. apud eumd. ver. Confessar. num. 9.*

91.

1604. 17. Maii — Ordinarius non potest prohibere Confessariis ne audiant Confessiones eorum, qui habent querelas in Curia Episcopali antequam eas cessari curent. *Ead. apud eumd. ibid. num. 10.*

92.

1604. 9. Aug. — Fenestella Communionis deservire non potest pro Monialium Confessionario, neque per modum provisionis. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Fenestræ, num. 5.*

93.

1604. 26. Oct. — Accessus ad Moniales sine licentia in scriptis, non debet esse Casus reservatus: Quod si experimento comperiat, frequentiam exinde nimium excrecere, poterit Episcopus facere Casum reservatum Accessum Virorum annos quatuordecim exsuperantium sine licentia. *Ead. apud eumd. ver. Casus reserv. num. 3.*

94.

1604. 22. Nou. — Licet habitatio Confessarii Monialium debeat esse vicina, non tamen sit conjuncta, seu contigua Monasterio, sed ab eo disjuncta, non solum per parietes, sed etiam per tecta. *Ead. apud eumd. ver. Confessar. num. 34. ubi plures notantur præcedentes Decisiones. ¶ Hoc denique firmatur ex inferius dicendis num. 202.*

95.

1604. 7. Dec. — Confessarii Confraternitatum approbentur ab Ordinario, & si fuerint Regulares,

B

etiam

- etiam ab eorum Prælatiſ, & abſolvere poſſint
Confratres juxta Privilegia Conſraternitatum,
quatenus ſint in uſu, & non adverſentur Concilio
Tridentino, neque Pontificiis Conſtitutionibus.
Clemens VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 3. Conſtitut.
115. qua incipit Quæcumque, §. 9. ¶ Vide infra
num. 108.
1604. 7. Dec. — Prædicti Conſraternitatum Con- 96.
feſſarii non poſſint abſolvere Conſratreſ à Caſibus
Bullæ Cœnæ, nec à reſervatiſ Papæ, vel Ordina-
rio, neque ab excommunicatione ab Homine lata,
neque poſſint diſpenſare in irregularitate. *Idem*
apud eund. ibid.
1605. 29. Nov. — Confeſſariis Monialium certa 97.
annua merces conſtitui debet, quæ juxta morem,
& qualitatē Regionis viſui illiſ ſufficiat, eadem-
que merces Monafterio, in quo degit idem Confeſ-
ſarius, ſi fuerit Regulariſ, perſolvatur. *Congr. Epiſc.*
apud Barboſ. in Colleſt. ver. Confeſſ. §. 11. relatum
à Pellizzar. de Monial. cap. 10. ſect. 3. ſubſect. 1.
num. 176. & hoc decrevit ead. Congr. eod. anno 22.
Aug. cum expreſſa prohibitione, quod non ſit ſub-
miniſtrandus dictiſ viſuiſ Monialium Confeſſa-
rio, ſed quædam pecuniæ Summa quotanniſ con-
ſtituenda: apud Gavant. in Man. ver. Monial. cura
ſpirit. nam. 28.
1605. 29. Nov. — Monialium Confeſſarius nil ſpon- 98.
te oblatum à Monialibuſ, aut donatum recipiat,
ſed ſolâ contentuſ ſit conſtitutâ pecuniæ ſummâ,
quæ quotanniſ illi daſur, propoſitiſ aliter pœniſ,
non tamen cenſuriſ. *Ead. apud Gavant. loc. cit. num.*
29.
1606. 1. Jul. — Regularē ad Monialium Moſaſte- 99.
ria accedenteſ ſine licentia, ulſta pœnaſ privationiſ
officiorum, ac vociſ activæ, & paſſivæ, incurrunſ
etiā pœnam peccatiſ mortaliſ. *Congr. Epiſc. apud*
Peyrin. de Privil. Regul. tom. 2. circa Conſtitut. 6. Pii
V. §. 10. num. 36. ¶ Preſert etiam Aſcan. Tamburin.
de jure Abbatum tom. 2. diſp. 25. quæſ. 5. num. 1. Hoc
autē etiam firmavit, eadem Congr. 1672. apud
Matthæuſ. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 5. num. 12.
ubi

ubi nulla excipitur rationabilis causa sine licentia.

¶ Vide infra, num. 122. 196. & 219.

1606. 1. Jul. — Si Monialis exorcizanda fuerit à 100.

Confessario, habitâ licentiâ à Sede Apostolica, exorcizetur in Ecclesia exteriori, clausis januis, præsentibus foeminis honestis Consaguineis, vel aliis provectæ ætatis, neque aliò divertatur. *Ead. apud Gavan. in Man. ver. Monial. cura spirit. num. 30.*

1607. 25. Febr. — Pœnitentiarius approbatus, & in 101.

possessionem immissus à Delegato Apostolico, eò quod Vicarium, & Tribunal Ordinarii suspectum haberet, potest audire Confessiones absque alia licentia ipsius Ordinarii. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Pœnitentia, num. 4. †*

1607. 7. Jul. — Sacerdotes Regulares possunt absque 102.

Episcopi approbatione audire Confessiones Sæcularium, qui sunt de Regularium familia, & eorum continui commensales, nec tenentur reddere rationem proprio Parocho, quod præcepto Ecclesiæ satisfecerint, sed tamen Superiori Regularium. *Congr. Conc. apud eund. ver. Confessar. num. 3. † ¶ Vide infra, num. 223.*

1609. 9. Mar. — Confessarius Monialium, etiam 103.

Regularis, non indiget speciali licentia ad ingrediendum Monasterium pro necessitatibus sui Officii, modò per Monasterium ipsum non vagentur, sed expleto ministerio, statim exeat. *Congr. Episc. apud eund. ver. Clausura, num. 32.*

1609. 3. Oct. — Episcopus extra Diœcesim existens 104.

non potest confiteri neque Regulari, qui non sit ab Ordinario loci approbatus. *Ead. apud eund. ver. Parochus, num. 22. † secunda, in fine. ¶ Vide supra num. 30.*

1610. 8. Maii — Confessarii extraordinarii ab Episcopo 105.

approbati, sive sint Regulares, sive Sæculares, nullo pacto possunt Confessiones audire extra Diœcesim Episcopi approbantis, quamvis Contententes sint eidem Episcopo subjecti. *Congreg. Conc. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 23. ¶ Vide infra num. 152. & 210.*

1610. 25. Jun. — Qui dubius est de facultate sibi concessa quoad audiendas Confessiones, curare debet, ut ij, quibus impertitus est absolutionem, iterent suas Confessiones: & in posterum abstineat ab audiendis Confessionibus absque nova Episcopi licentia. *Congr. Episc. apud eund. ibid. num. 3. in fine.* 106.
1611. 15. Jul. — Pœnitentiarius non potest esse Generalis Episcopi Vicarius, ne suspicionem ingerat, quod in administratione Justitiæ utatur scientia Confessionis: nisi tantæ apud omnes esset opinionis, ut excluderetur hujusmodi suspicio. *Ead. apud eund. ver. Vicar. General. num. 38.* 107.
1612. 14. Jan. — Capellani Confraternitatum non possunt Confessiones audire in suis Ecclesiis sine licentia Ordinarii, & Parochi. *Congr. Rit. apud Gavant. in Manual. ver. Confraternit. in addit. num. 3.* 108.
- ¶ Vide supra num. 95.
1614. 14. Mar. — Saltare, & choreas ducere in Quadragesima, non debet esse Casus reservatus. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Casus reserv. num. 3.* 109.
1615. 10. Apr. — Habentes curam Animarum non sunt eligendi ad ordinariam Monialium Confessionem. *Ead. Congr. apud Gavant. in Man. ver. Monial. cura spirit. num. 10.* Et hoc antea decreverat præfata Congregatio 1592. 17. Mar. in responsione ad Venetiarum Patriarcham, mandans, ut Plebani Monialium Confessarii redirent ad curam. Cum verò supplicarent Plebani prædicti, ut S. Congregatio dignaretur licentiam concedere audiendi hujusmodi Confessiones, ut antea fecerunt sine præjudicio Animarum, & Ecclesiarum, Congregatio 1593. 22. Febr. totum remisit arbitrio Patriarchæ. His igitur acceptis litteris, decretum fuit in Synodo Prioli prima, quod in posterum Plebani non exerceant munus Confessariorum Monialium, nisi Monasterium sit Parochiæ contiguum, vel parvus numerus Monialium, & Parochianorum, & hoc arbitrio Patriarchæ. *Refert Ascan. Tambur. de jure Abbatiss. disp. 16. quas. 2. num. 5.* ¶ Vide tamen infra num. 188.
1615. 22. Maii. — Non possunt deputari Confessa- 111.

rii à Laicis vigore Jurispatronatus. *Congr. Ep. apud Gavant. ver. Confessar. num. 3.*

1615. 31. Jul. — Confessarius approbatus sine examine, potest suspendi, & examinari. *Ead. apud eund. ibid. num. 11. § Vide infra num. 151.* 112.

1615. 6. Oct. — Non possunt Episcopi sibi reservare eorum absolutionem, qui nocte per Civitatem inhonestè canentes deambulant. *Ead. apud eund. ver. Casus reserv. num. 13.* 113.

1616. 10. Jun. — Monialium Confessarius in deferendo Sanctissimo Sacramento Eucharistiæ in Monasterium, recipiendus est ad Portam à sex Monialibus senioribus lumina accensa tenentibus, & per rectam viam ad Cellam Infirmæ Processionaliter comitantibus, & sic in regressu erit ad januam relinquendus. *Congreg. Episc. apud Nicol. ver. Clausura, num. 33. IV.* 114.

1616. 19. Nov. — Si Peregrini habentes Casus non reservatos ab eorum Episcopo, confiteantur in itinere simplici Confessario subdito Episcopi Casus illos reservantis, non possunt absolvi, & irrita est hujusmodi absolutio sine licentia Ordinarii. *Congr. Episc. apud Cabrin. de Casib. reserv. par. 1. resolut. 22.* Secus verò, si habuerint reservatos ab eorum Episcopo, confitentes simplici Confessario subdito Episcopi non reservantis, ut patet ex inferius dicendis num. 124. & 232. 115.

1616. 20. Dec. — Sacerdotes Regulares non possunt audire Confessiones Sacramentales Mulierum tertii Ordinis, quæ de Pœnitentia dicuntur, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad audiendas Sæcularium Confessiones. *Congr. Episc. apud Peyrin. de Privil. Regul. tom. 1. circa Constitut. 4. Sini IV. §. 7. num. 39.* 116.

1617. 21. Febr. — Confessarius Regularis Monialium, ejusque Socius Confessionis, ac Sacramentorum administrationis casibus exceptis, easdem Moniales absque Sacræ Cōgregationis licentia alloqui non possunt. *Ead. Congr. apud Barbof. in Collect. ver. Confess. §. 12. quem refero Pellizzar. de Monial. cap. 10. sect. 3. subjeçt. 1. num. 175. ubi addis,* 117.

quod hæc specialis prohibitio pro Confessariis Regularibus non afficit Confessarios Sæculares juxta communem Juris Regulam *Odia restringi oportet*. Hoc etiam habetur apud Ascan. Tambur. *de jure Abbatiss. disp. 24. quas. 3. num. 5. §. Vide infra num. 122.*

1617. 7. Mar. — Confessionalia Monialium è Sacristiis, & locis occultis amoveantur, ac in exterioribus Ecclesiis collocentur. *Congr. Episc. apud Barbos. lib. 1. de jure Eccles. cap. 44. num. 135. citatum à Pellizzar. ibid. num. 173.* Et refert etiam Ascan. Tambur. *de jure Abbatiss. disp. 16. quas. 9. num. 2.* 118.
1617. 7. Jul. — In vim Decreti superius positi num. 53. possunt Regularium Superiores aliquibus peccatis in prædicto Decreto non contentis excommunicationem adnectere, ejusque absolutionem sibi reservare absque Capituli Generalis, vel Provincialis consensu. *Ead. Congr. apud Peyrin. de Privil. Regul. tom. 3. cap. 12. num. 5.* Et refert etiam Lantusca *in Theat. Regular. ver. Absolutio, num. 17.* 119.
1617. 15. Sept. — Approbatur Constitutio Ordinarii, quod Fratres non possint audire Sæcularium Confessiones in propriis Cellis. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Elosc. ver. Confessar. num. 24.* 120.
1618. 13. Mar. — In Sæcularibus etiam Sacerdotibus lapsus carnis cum soluta, qui non sit contra naturam, non debet esse Casus reservatus. *Ead. apud eund. ver. Casus reserv. num. 3.* 121.
1618. 4. Maii. — Monialium Confessarius Regularis extra præcisam officii sui necessitatem non potest Moniales alloqui, aliter poenas incurrit privationis officii, vocisque activæ, & passivæ, ac committit peccatum mortale. *Ead. apud eund. ver. Accessus, num. 2. §. Vide supra n. 99. 117. & infra n. 196.* 122.
1618. 25. Maii. — Curati Regulares debent refectionem dare aliis Curatis, quando conferentia Casuum Conscientiæ sit in eorum Cura, sicuti faciunt in suis Curis Curati Sæculares. *Ead. apud eund. ver. Casus Conscien. num. 4.* 123.
1618. 22. Jun. — Confessarius Regularis, cessante fraude, potest absolvere à quibuscumque peccatis 124.

In Diœcesi, in qua est approbatus, non reservatis, quamvis fortè reservati essent ab Episcopo Pœnitentis. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Casus reserv. num. 13.* Et hoc firmatur ex inferius dicendis, num. 232.

1618. 7. Jul. — Pœnitentiarius quoad Confessiones audiendas nullam habet vacationem pro diebus, & horis. *Ead. apud eund. verb. Pœnitentia, num. 1.* Quod autem.

1619. 25. Jan. — Canonici ab Episcopo deputati ad Confessiones audiendas in Ecclesia Collegiata non Curata, si ea de Causa absunt à Choro, non lucrantur Distributiones. *Congr. Rit. apud Gavan. in Man. ver. Canonic. Distribut. num. 56.*

1619. 14. Jun. — Incertorum restitutio non debet esse Casus reservatus. *Congr. Episc. apud eund. ver. Casus reserv. num. 12.*

1620. 21. Jan. — Mulierum Confessiones post crepusculum vespertinum; & ante auroram non sunt audiendæ sine necessitate. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 22.*

1620. 21. Febr. — Episcopus tempore Jubilæi prohibere non debet, ne quis Confessarius audiat Confessiones extra Parochialem, & multò minus, ne absolvatur qui damnum dedit in bonis Ecclesiæ, nisi prius damnum restituerit, ac injunctam pœnam solverit. *Congr. Conc. apud eund. ver. Jubilæum, num. 4.*

1620. 21. Febr. — Bulla Jubilæi, ubi fit mentio de Sacerdotibus ab Ordinario approbatis, intelligenda est de Ordinario ipsorum Sacerdotum, non autem de Ordinario Pœnitentium. *Ead. apud eund. ibid.*

1620. 22. Febr. — Si Canonici, dum in Choro recitatur Officium, discedant ad audiendas Confessiones devotionis causâ, non lucrantur Distributiones. *Ead. apud eund. ver. Distribut. num. 14. † prima.*

1620. 12. Mar. — Debita non solvere etiam Ecclesiis, non debet esse Casus reservatus. *Congr. Episc. apud Nicol. ver. Casus reserv. num. 3.*

1620. 22. Dec. — Pro Animæ commendatione licet Confessario Monasterium ingredi cum Coelis, &

- Stola, & non aliter. *Ead. apud eumd. ver.* Clausura, num. 34. Hoc Decretum videtur derogare alteri ab ipsa Congregatione emanato 1583. 13. Sept. *apud Gavant. in Man. ver.* Monial. claus. num. 43. ¶ Vide infra num. 100.
1620. 22. Dec. — Si Ordinarius concedat ipsi Pœnitenti licentiam Casuum reservatorum in scriptis, non apponat ibi nomen, sed scribat, *Lator presentium*, mandetque Confessario, ut illicò post datam absolutionem laceret schedulam, vel comburat. *Congr. Episc. apud Nicol. ver.* Casus reserv. num. 15. 134.
1621. 26. Jun. — Canonicus Cathedralis, cui per turnū incumbit Animarum cura, non est examinandus quoad ipsam curam, cū admittitur ad Canonatum, sed cū ei datur facultas audiendis Confessiones. *Congr. Conc. apud eumd. ver.* Cura Animar. num. 1. in fine. 135.
1621. 16. Nov. — Non sunt prohibendi Regulares, ne Confessiones audiant sub prætextu, quod originem duxerint ab Hebræis. *Congr. Episc. apud eumd. ver.* Hebræus, num. 1. 136.
1622. 5. Febr. — Nemo sive Regularis, sive Sæcularis quomodolibet exemptus in Sacramentorum administratione se ingerat sine licentia, & approbatione Episcopi Diocesani. *Gregor. XV. apud Cberub. in Bullar. tom. 3. Constit. 18. quæ incipit Inscrutabili.* ¶ In vim hujus Constitutionis potest Episcopus coercere, & punire Regulares audientes Sæcularium Confessiones sine sua licentia, ut patet ex Declaratione Congregationis deputatæ ab Innoc. X. 1648. 14. Maii *apud Mattheuc. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 24. num. 22. ad X.* ¶ Vide infra num. 197. 137.
1622. 5. Febr. — Confessores sive Sæculares, sive Regulares, quomodocumque exempti, tam Ordinarii, quàm Extraordinarii, ad Confessiones Monialium etiam Regularibus subjectarum audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei judicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. *Idem apud eumd. ibid.* 138.

ibid. ¶ Notandum primò, quod neq; Regularium Superiores ab Episcopo non approbati possunt Monialium sibi subditarum Confessiones audire, ut declaravit *Congr. Concil.* 1623. *apud Peyrin. tom. 2. post Const. 2. præf. Pont. ad 7.* ¶ Notandum secundò, quod neque Generalis non approbatus ab Ordinario, ex declaratione ejusd. *Congreg.* 1627. 13. Nov. *apud Ascan. Tamburin. de jure Abbatiss. disput. 16. quæst. 9. num. 1.* & refert etiam *Gavant. ver. Monial. cura spiritual. in addit.* ¶ Vide infra num. 221.

1622. 5. Febr. — Liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regularium admonere, ut Confessores Monialium amoveant, quos ipse Episcopus amovere possit quoties, & quando opus esse judicaverit, si Superiores prædicti id facere detrectaverint, vel neglexerint. *Idem apud eumd. ibid.* ¶ Causa tamen amotionis hujusmodi non est ab Episcopo significanda Superioribus, ut declaravit *Congreg. Concil.* 1623. *apud Peyrin. loc. cit. ad 12.* Et patet etiam ex inferius dicendis, num. 228.

1622. 30. Aug. — Confessarii Sæculares, vel Regulares quomodocumque exempti, si sollicitaverint ad turpia in Confessione Mulieres, ab Inquisitoribus tanquam de Hæresi suspecti puniantur, & si opus fuerit, debita præcedente degradatione, tradantur Judici Sæculari. *Gregor. XV. apud Cberub. in Bullar. tom. 3. Constit. 34. quæ incipit Vniversi.* ¶ Hæc tamen est confirmatio Constitutionis antea editæ à Pio IV. 1561. 16. Apr. *apud eumd. tom. 2. Constit. 31. quæ incipit Cum sicut.* ¶ Notandum primò, quod Confessarius ex unius tantum Mulieris assertionem non est constituendus, nec captandus sine licentia Sedis Apostolicæ, ut declaravit *Congr. Inquis.* 1627. 17. Jul. *apud Peyrin. tom. 3. cap. 11. num. 4.* ¶ Notandum secundò, quod licet in Constitutione nominentur tantum Mulieres, subintelliguntur tamen etiam Pueri, ut declaravit *Paulus V.* 1612. 29. Nov. *apud Freita in addit. ad Cunha quæst. 6. num. 26.* & *Scor. i. Select. Bullar. Theor. 197. citatos à Peyrin. tom. 2. post Constitus. 4. præf. Gregor. 9. num. 14.*

1622. 30. Aug. — Confessarii prædicti severissime 141.

puniantur in Officio S. Inquisitionis, si Personas, quæcumque illæ sint, ad inhonestas, sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, vel ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis hujusmodi, etiam ipsa Confessione non secuta, sive extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque, ubi Confessiones Sacramentales audiantur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem Confessiones audire, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. *Idem Gregor. apud eumd. ibid.*

1622. 30. Aug. — Omnes Confessarii Pœnitentes 142.

suos, quos noverint fuisse ab aliis sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu tractantes: Quod si hoc officium prætermiserint, vel Pœnitentes docuerint non tenèri ad hujusmodi denunciationem, ab Ordinariis, vel Inquisitoribus pro modo culpæ puniantur. *Idem Gregor. apud eumd. ibid.* ¶ Hæc Constitutio quoad totum semel in Mense Augusto legenda est Regularibus *jussu Urbani VIII. 1633. 13. Dec. in Bullar. tom. 5. Constit. 192. quæ incipit Sanctissimus.* ¶ Præsertim verò quoad hanc partem legenda est, & intimanda omnibus tam Regularibus, quàm Sæcularibus Confessariis in ipso approbationis actu ad Confessiones audiendas, ut decrevit *Congr. Inquis. de mand. Urbani pref. 1626. 3. Oct. apud Peyrin. loc. cit. §. 11. num. 34.* ¶ Vide infra num. 206. & 207.

1624. 27. Sept. — Si sollicitati in Confessione noluerint 143.

sollicitantes manifestare, poterit Episcopus dare auctoritatem Confessario recipiendi in scriptis cum juramento denunciationem Personæ sollicitatæ, quæ consensit, quam statim tenebitur Confessarius deferre Episcopo, vel Inquisitori. *Congreg. Inquis. apud Peyrin. tom. 2. circa Constitut. 4. Gregor. XV. §. 3. num. 12. & refert etiam Ascan. Tamburin. de jure Abbatiss. disp. 16. quæst. 4. num. 15.*

1625. 13. Jun. — Regulares quibusvis Privilegiis sus- 144.
tulsi

fulti non possunt ab Hæresi absolvere. *Congr. de prop. Fide apud Nicol. in Flosc. ver. Casus reserv. num. 16. §. Vide infra num. 205.*

1625. 2. Dec. — Non sibi reservent Episcopi eorum absolutionem, qui violant dies festos: *Congr. Episc. apud eumd. ibid. num. 3. in fine: Et hoc antea decreverat ead. Congreg. 1615. 16. Jan. apud Gav. ver. Casus reserv. num. 14.* 145. 1

1627. 16. Mar. — Ut quis absolvatur ab Excommunicatione incursa ob consilium datum ad violationem libertatis, vel immunitatis Ecclesiasticæ, non sufficit, quod dicat, se de eo dolere plurimum, sed necesse est, ut damnet idem consilium apud eodem, quibus consulvit, & faciat quod potest pro revocatione præcepti, & secutorum ex eo. *Congreg. Episc. apud eumd. ver. Consilium, num. 2.* 146. 1

1627. 30. Apr. — Non probatur, quod Superior Regularium reservet sibi Casus ad effectum præscribendi Confessariis in casibus particularibus quam pœnitentiam injungere debeant. *Ead. apud Nicol. ver. Casus reserv. num. 4.* 257. 1

1627. 27. Aug. — Necessaria est assistentia Confessarii, ut Regulares licentiam habentes possint alloqui Moniales, & Confessario præsentē, debent ita clarè loqui, ut ipse intelligat quid dicatur. *Congreg. Episc. apud eumd. ver. Accessus, num. 2.* 148. 1

1628. 21. Mar. — Monialibus tempore Jubilæi dandus est Confessarius extraordinarius. *Ead. apud eumd. ver. Jubilæum, num. 8.* 149. 1

1628. 23. Mar. — Qui non Sacerdos Confessionem Sacramentalem audiverit, ab Ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerit, ritè degradatus, statim Curiaæ Sæculari puniendus tradatur, licet non fuerit constitutus in ætate 25. annorum, dummodo vigesimum annum compleverit. *Urbanus VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 4. Constitut. 79. quas. incipit Apostolatus. §. Et hæc est firmatio Constitutionis antea editæ à Clemente VIII. 1601. 1. Dec. apud eumd. tom. 3. Constitut. 81. qua incipit Etsi alias. §. Hanc Constitutionem tenentur Superiores Regulares semel in Mense Augusto subditis potestace,* 150. 1

re, & promulgare. *Congr. Inquis. coram præd. Urb. VIII. in Bullar. tom. 5. Constit. 192. quæ incipit Sanctissimus.*

1628. 12. Sep. — Revocantur quæcumque facultates ad audiendas Sæcularium Confessiones quibusvis Regularibus concessæ sine examine, & approbatione Ordinarii, ita ut nullis sive Superioribus, sive Subditis ad id suffragari possint. *Urbanus VIII. apud Peyrin. tom. 3. Constitus. 16. quæ incipit Cum sicut accepimus.* ¶ Et hæc est firmatio Constitutionis superius positæ num. 137. ¶ Vide quodque supra num. 112. 151.

1628. 17. Sept. — Confessarii etiam Romæ approbati, etiam Regulares non possunt audire Confessiones extra Territorium approbantis absq; licentia Ordinarii Loci. *Urbanus VIII. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessarius. num. 13.* ¶ Vide supra num. 105. & infra num. 220. 152.

1628. 18. Nov. — Privilegia absolvendi à Casibus Bullæ, quæ in die Cœnæ Domini legi solet, ac ab illis, quos sibi reservant Locorum Ordinarii, non revixerunt per confirmationes Privilegiorum post Concilium Tridentinum obtentas: ideoque nec intra, nec extra Italiam possunt Privilegiati absolvere à prædictis. *Congr. Episc. apud Ascan. Tambur. de jure Abbat. tom. 2. disp. 14. quæst. 13. num. 6.* 153.

1628. 18. Nov. — Si quæ sunt Privilegia extra Italiam absolvendi ab aliis Casibus Papæ reservatis (Bullæ Cœnæ exceptis) non sunt sublata. *Ead. apud eund. ibid.* 154.

1629. 6. Apr. — Præbyteri sæculares non Confessarii, & Confessarii Regulares, sed non Parochi, hortandi sunt, sed non cogendi, ut discussione Casuum Conscientiæ intersint. *Congr. Episc. apud Nicol. ur. Casus Conscien. num. 5. ubi plures habentur præcedentes Decisiones.* ¶ Vide infra, num. 248. 155.

1630. 21. Febr. — Qui partem fecit operum in prima Hebdomada Jubilæi, reliqua verò in sequenti, non videtur consequi posse Indulgentiam, nam observanda est forma præscripta in Jubilæo, quæ scilicet solet esse disjunctiva, non verò conjunctiva. 156.

quoad

quoad duas Hebdomadas. *Vrbannus VIII. apud eund. uer. Jubilæum, num. 1.*

151. 1630. 14. Mar. — Curati omnes, etiam exempti, etiam Regulares tenentur interesse cum aliis Curatis Congregationi Casuum Conscientiæ. *Congr. Episc. apud eund. uer. Casus Conscien. num. 4. & hoc antea decreverat ead. Congr. 1592. 13. Oct. apud Gauans. in Man. uer. Clerici Conven. num. 2.*
152. 1630. 13. Apr. — Confessarius ille, qui abjuravit aliàs secretè, vel publicè, aut aliàs quomodocumque, non potest restitui, ut valeat sæcularium Confessiones audire. *Congr. inquis. apud Gauan. uer. Confessar. in addis. num. 5.*
153. 1630. 13. Apr. — Qui autem de levi abjuravit, non est impeditus audire Confessiones etiam Sæcularium. *Ead. apud eund. ibid. num. 6.*
154. 1630. 19. Jun. — Bulla Cruciatæ Sanctæ non proficit Regularibus quoad Pœnitentiæ Sacramentum, sed Fratres, & Moniales subiecti sint ordinariæ dispositioni suorum Prælatorum, & Sedi Apostolicæ quoad Casuum reservationem. *Vrbannus VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 4. Consis. 106. quæ incipit In specula. ¶ Hoc autem antea decreverat Clemens VIII. 1599. 23. Nov. apud eund. tom. 3. Consis. 64. quæ incipit Romani. ¶ Ideoque cautè legendi Joannes de la Cruz de statu Relig. lib. 1. cap. 6. dub. 12. Sancius in select. disp. 44. circa finem, num. 13. & alii citati ab Ascan. Tambur. de Jure Abbas. tom. 2. disp. 6. quæf. 7. num. 1.*
155. 1630. 25. Jul. — Confessarius secretò accersitus ab Apostatis inter infideles existentibus, & in articulo mortis constitutis, ut secretò absolvat, debet illos absolvere, abjuratâ prius verbo Apostasiâ in foro Conscientiæ. *Congr. Inquis. coram Urb. VIII. apud Peyrin. de Privil. Regul. tom. 3. cap. 4. num. 42.*
156. 1630. 25. Jul. — Quod si prædicti Apostatæ pœnitentes per aliquod temporis spatium supervixerint, poterunt abjurare in Balneo coram Fidelibus: vel impotentes relinquunt chirographum suæ abjuratæ, saltem signo Crucis conscriptum: vel hoc quoque facere nequeunt, committant Confessario;

30. CONSTITUTIONES,

- rio, ut suam abjuramentum Fidelibus manifestet. Non igitur tenentur sic in periculo vitæ constituti Catholicam fidem, quam abiurata infidelitate amplexi sunt, confiteri. *Ead. apud eund. ibid.*
1630. 8. Aug. — Illi, qui volunt spontè per Interpretem confiteri, nec aliter possunt, non sunt prohibendi per Ordinarium, cui sufficiet præcavere abusus, & scandala, nec non curare, ut Interpretes admoneantur de obligatione ad observantiam secreti. *Congr. Theologor. specialiter deputata ab Urb. VIII. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 19.*
1631. 22. Aug. — Licet inter Casus à Regularium Superioribus reservandos non inserverit Urbanus Octavus transgressionem Votorum, non tamen sublatam est Prælati Regularibus huiusmodi reservatio, quam cæteroquin habent ex Regulæ dispositione. *Congr. Episc. apud Peyrin. tom. 3. cap. 12. num. 7. ¶ Vide supra num. 53.*
1632. 3. Jul. — Superior unus Religionis extra Ecclesias sui Ordinis non potest approbare Regulares alterius Religionis pro audiendis Confessionibus suorum Subditorum. *Congr. Concil. apud Nicol. ver. Confessarius, num. 3. †*
1632. 4. Dec. — Episcopi vigore cap. 6. Conc. Trid. sess. 24. non possunt absolvere, nec dispensare in Casu Hæresis, neque in aliis nova lege post Concilium Sedi Apostolicæ reservatis. *Congr. Conc. apud Matthæus. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 4. num. 32. ¶ Vide intra num. 174.*
1634. 16. Maii. — Si Episcopus sine iusta causa renuat, ut differat approbare Confessarium Monialium Regularibus subjectarum, datur facultas Ordinario vicino quoad huiusmodi approbationem. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Episcopus, num. 61.*
1637. 18. Sept. — Penitentiarius non est cogendus ab Episcopo ad interessendum in sua Sede pro audiendis Confessionibus eo tempore, quo non adsunt Pœnitentes, qui suâ operâ uti velint. *Ead. apud eund. ver. Penitentia, num. 1. in fine.*
1638. 25. Jun. — Prælati Somaſchæ Congregationis pos-

possunt sibi invicem, graduum ordine servato, facultatem impertiri cōstendi extra Ordinem, quam semel petere sufficit. *Congr. Episc. apud Peyrin. in fine Operis, Decretō 15.*

1639. 16. Jul. — Quæcumque Privilegia Personalia quibusvis Ordinis Minorum Fratribus concessa, revocantur, exceptis Prædicatoribus Regum, eorumque Confessariis. *Urbanus VIII. in Bullar. tom. 5. Constit. 270. quæ incipit Inter cæteras.* 170.

1640. 26. Maii. — Episcopi, etiam inconsultis Superioribus, possunt visitare Monialium Monasteria Regularibus subiecta, etiam assumpto secum Vicario Generali, & Confessario earundem Monialium. *Congr. Conc. apud Barbof. ad Sess. 24. cap. 5. de Regul. num. 13. relatum à Matthæus. tom. 1. cap. 13. num. 13.* 171.

1641. 19. Jan. — Parochus unius Diocesis non potest Confessiones audire in alia Diocesi sine licentia Episcopi Diocesani. *Ead. Congr. apud Nicol. ver. Parochus num. 23. † ¶ Vide infra pro Regular. num. 220.* 172.

1641. 27. Sept. — Confessarii Monialium non tenentur petere ab Ordinario licentiam alloquendi Moniales, vel ingrediendi Monasterium ob necessitatem ministerii, nec sunt cogendi ab Episcopo ad huiusmodi licentiæ petitionem. *Congr. Episc. apud Lantuscum in Theat. Regul. ver. Allocutio, num. 7.* 173.

1641. 28. Oct. — Episcopis sublata est facultas absolvendi ab Hæresi occulta. *Congr. Inquis. apud Sperell. decis. 182 num. 61. citatum à Matthæus tom. 1. cap. 4. num. 32. Ideoque vide infra num. 204. & 205.* 174.

1642. 3. Oct. — Caveat Ordinarius sciscitari Personam in danda licentia Casuum reservatorum. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Casus reserv. num. 15. ubi alia citantur præcedentes Decisiones.* 175.

1645. 7. Febr. — Regulares Privilegia Apostolica habentes non possunt prohiberi ab Ordinariis Locorum, ut à Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis inclusivè non valeant administrare Sacramentum Pœnitentiæ. *Innocentius X. apud Poncium cursu Theol. disput. 46. quæst. 9. num. 121, relatum* 176.

latum à Matthæus. in Offic. Cur. Regul. tom. 2. cap. 20. num. 2. ¶ Vide infra num. 227.

1645. 22. Sept. — Confessionalia debent esse in loco publico, & habere foramina tam angusta, ut transire non possit digitus auricularis. *Congr. Episc. apud Nicol. uer. Confessarius. num. 26.* 177.
1645. 29. Sept. — In casibus moralis necessitatis pro Infirmis, vel aliis, præsertim extra Ecclesiam, possunt audiri Confessiones sine Cotta, & etiam sine Stola. *Ead. apud eumd. ibid. num. 18.* 178.
1645. 6. Oct. — Infirmi confiteri possunt cuilibet Confessario approbato, qui relinquere debet ibi schedulam pro notitia Parochi. *Ead. apud eumd. ibid. num. 27. ¶ Vide infra pro Regular. n. 226.* 179.
1646. 13. Jul. — Confessarii Regularium non sunt restringendi ad duos pro qualibet Ecclesia. *Ead. apud eumd. ibid. num. 6.* 180.
1646. 11. Dec. — Confessarii Regulares non possunt Sæculares absolvere à Censuris, vel Casibus reservatis, licentiâ petita, sed non obtenta. *Ead. apud eumd. uer. Casus reserv. num. 8. Ideoque vide infra num. 209.* 181.
1647. 27. Mar. — Ordinarii Monialium Confessarii triennio tantum durent à die datæ Patentis, quo elapso non possint amplius audire Confessiones in eodem Monasterio per aliud triennium sine speciali licentiâ Sedis Apostolicæ. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. uer. Confessar. num. 36. & præter alias præcedentes Decisiones ibi citatas, hoc idem decreverat ead. Congregatio 1594. 4. Jul. apud Gauans. in Man. uer. Monial. cura spirit. num. 7. ubi num. seq. assertis, idem observandum à Regularibus, qui sibi subiectas audiunt ex Decr. præf. Congregationis 1593. 15. Febr. ¶ Vide infra num. 185.* 182.
1648. 10. Jan. — Porta Confessarii Monialium respondere debet in viam publicam. *Ead. Congr. apud eumd. Nicol. loc. cit. num. 31.* 183.
1648. 14. Maii. — Licentiâ audiendi Confessiones tam per litteras Missivas, quam etiam ore tenus sine scripturis concedi potest ab Episcopo. *Innoc. X. apud Cberub. in Bull. r. tom. 4. Constit. 29. quæ incipit Cum* 184.

Cum sicut accepimus in secunda instantia, num. 3.
& 6.

177. 1649. 18. Mar. — Vbi adest Puellarum Conservatorium, earum Confessarius sit triennalis, sicut & Monasterii. *Congreg. Episc. apud Nicol. ver. Conservatorium, num. 6. ¶ Vide supra num. 182.* 185.
178. 1649. 16. Apr. — Regularis Monialium Confessarius degat cum Socio in suo Conventu. *Ead. apud eumd. ver. Œconomus, num. 13. ubi alia citantur precedentes Decisiones. ¶ Vide infra num. 201.* 186.
179. 1649. 23. Jul. — Licentiæ alloquendi Moniales Regularibus concessæ, consignandæ sunt earum Confessario qui unâ cum Auscultatricibus assistere debet. *Ead. apud eumd. ver. Accessus, num. 7.* 187.
180. 1652. 2. Aug. — Curatus non potest esse Monialium Confessarius, si exinde Cura notabiliter pateretur. *Ead. apud eumd. ver. Confessar. num. 33. ubi alia notantur precedentes Decisiones. ¶ Vide supra num. 110.* 188.
181. 1652. 7. Jun. — Auditor Cameræ non potest absolvere iustè excommunicatum ab Ordinario. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Auditor, num. 4.* 189.
182. 1652. 15. Nov. — Monialium Confessionalia ita, sint testâ, ut Confessiones audiri non possint. *Ead. apud eumd. ver. Confessarius, num. 37.* 190.
1653. 27. Mar. — Absolutio ab Excommunicatione dari debet satisfactâ parte, vel quando delinquens fuit sufficienter punitus etiam à Iudice Sæculari. *Ead. apud eumd. ver. Absolutio, num. 11.* 191.
1653. 16. Maii. — Regulares generaliter non solum non possunt esse Confessarii ordinarii, sed neque Capellani Monialium Ordinarios subiectarum. *Ead. apud eumd. ver. Confessar. num. 33. ¶ Et hoc antea decreverat eadem Congregatio 1617. 12. Maii. in responsione ad Venetiarum Patriarcham Vendramenum, mandans, ut auferret à suis Monasteriis huiusmodi Confessarios, sed in posterum uteretur Sacerdotibus Sæcularibus, ut refert Ascan. Tambur. de iure Abbasiff. dispus. 16. quas. 2. num. 4. ¶ Si verò copia defuerit Confessariorum Sæcularium, poterit Episcopus Regularibus uti, & hoc patet ex*
C alia

alia responsione ad Venetiarum Patriarcham 1620.

7. Jun. apud eumd. Tambur. *ibid.* & refert etiam Martineus. in *Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 15. num. 12.*

1654. 7. Jan. — Licentia audiendi Confessiones concedenda est gratis, etiam quoad Cancellarium. 193.

Congr. Conc. apud Nicol. ver. Gratis, num. 1. † secunda. ¶ Et hoc antea decreverat eadem Congregatio 1602.

8. Mar. apud Gavant. in *Man. ver. Forum Episcop. in addit. num. 8.*

1654. 20. Nov. — Absolutio Excommunicationis pro delicto non valde gravi, privatim dari debet. 194.

Congr. Episc. apud eumd. Nicol. ver. Absolutio, n. 12.

1655. 14. Maii. — Quicumque Confessarius sive 195.

Sæcularis, sive Regularis cuiusvis Ordinis potest tempore Jubilæi Confessiones audire quorumcumque Regularium & absolvere à Casibus Superiori Regulari reservatis. *Alex. VII. apud eumd. ver. Jubilæum, num. 6. ubi ait, sic antea decrevisse Congregationem Episcoporum 1583. 19. Apr.*

1657. 20. Febr. — Monialium Confessariis Regularibus tam ordinariis, quam extraordinariis extra 196.

actum Confessionum interdicta sunt colloquia cum Monialibus, etiam cum Abbatissa, Priorissa, vel aliis Officialibus sub gravibus poenis. *Alexander VII. in Bullar. tom. 5. Constit. 30. quæ incipit Sacrosancti.* ¶ Vidè supra num. 117. & 122. ¶ Ideoque cautè legendus *Peyrinus tom. 2. circa Constitut. 6. Pii V. §. 10 num. 36. in fine.*

1657. 9. Jun. — Stante Constitutione Inscrutabili superius posita num. 137. non potest Prælatas Regularis, cui Monialium cura commissa est, aliquibus ex 197.

ipsis Monialibus facultatem concedere ad plures annos, seu indeterminatè duraturam, confitendi Sacramentaliter peccata sua Sacerdoti, qui non sit Confessarius ordinarius, seu extraordinarius totius Monasterii. *Congr. Conc. apud Nicol. ver. Confessari. num. 32. †*

1657. 9. Jun. — Nulla ex Monialibus subiecta Regularibus, sentiens se non gravatam mortali culpa, 198.

potest de Venialibus validè confiteri Sacramentaliter cuicumque Sacerdoti etiam non approbato ab Or.

Ordinario. *Eud. apud eumd. ibid.* ¶ Vide infra num. 239.

1659. 18. Mar. — Alumni, & Conviſtores Collegiorum de Somaſcha poſſunt in eorum Oratoriis conſiſtere tam Presbyteris dictæ Congregationis, quàm Secularibus ab Ordinario approbatis. *Alexander VII. in Bullar. tom. 5. Conſtit. 64. quæ incipit Aliàs.* 199.

1664. 20. Nov. — Confeſſarius Regularis Sanſimonialium Regularibus ſubjectarum tam ordinarius, quàm extraordinarius intra fines Italiæ, & Inſularum adiacentium exiſtens, minimè ingrediatur ſepta Monafterii, niſi ad Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & extremæ Vnctionis miniſtranda Monialibus, vel aliis Perſonis infirmis ibi degentibus, nec non ad commendandam Animam Agonizantium: nec unquam ingrediatur, niſi cum Socio, qui ſit probatæ vitæ, & maturæ ætatis, ſemperque maneat in ea parte Monafterii, quâ Confeſſorem videre, & ab ipſo videri ſemper poſſit. *Alexander VII. in Bullar. tom. 5. Conſtit. 156. quæ incipit Felici.* ¶ Vide ſuprà num. 133. 200.

1664. 20. Nov. — Superiores Regularium revocent ad Clauſtra Confeſſores, eorumque Socios apud Monafteria Sanſimonialium vel aſſiduè, vel ad tempus quocumque titulo pernoſtare ſolitos, & Cellas, manſiones, ſeu cubicula exiſtentia propè Monafteria prædicta vel clauſuræ includant, vel diruere faciant, & ſi hæc non adimpleverint, adimpleat Ordinarius. *Idem apud eumd. ibid.* ¶ Vide ſuprà num. 188. 201.

1664. 20. Nov. — Si Monafterium Sanſimonialium ſit extra mœnia Urbis, vel Oppidi, & Monafterium Regularium virorum, quibus Moniales ſunt ſubjectæ, ſit intra dicta mœnia, vel è converſo, habeantur, vel conducantur (ſi commodè fieri poſſit) manſiones ad uſum Confeſſoris, quæ non ſint conjunctæ, ſeu cõtiguæ ipſi Monafterio Monialium, ſed ab eo penitus diſjunctæ, non ſolum per parietes, ſed etiam pertectæ. *Idem apud eumd. ibid.* ¶ Vide ſuprà num. 94. 202.

1664. 20. Nov. — Quod ſi utrumque Monafterium, 203. •
C a ſit

fit intra mœnia, & unum ab altero, Episcopi iudicio, multum distans, tum habeantur, vel conductantur huiusmodi mansiones, ut supra, distinctæ, & separatæ à Monasterio Monialium, distantia ab ipso Episcopo recognoscendâ, & approbandâ: ita tamen, ut in mansionibus Confessoris sive intra, sive extra mœnia constitutis, nullus Regularis, licet Superior (excepto ipso Confessore cum suo Socio) pernoctet. *Idem apud eamd. ibid.*

1665. 24. Sept. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VII. sequentes damnavit Propositiones, quarum Prima, cæteris omissis: *Sententia assertens, Bullam Cane solùm prohibere absolutionem Hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Jul. in Confessoria Sacra Congregationis Eminentissimorum Cardinalium visa & tolerata est. In Bullar. tom. 5: Constit. 162. præfati Pontif. quæ incipit Sanctissimus, num. 3. ¶ Ideoque non audiendi Navarrus in Man. cap. 27. n. 260. Laymann lib. 1. tract. 5. par. 2. cap. 5. n. 2. & alii citati à Cabrino de Casib. reservat. par. 1. resol. 112. ¶ Vide supra num. 144. & 174.* 204.
1665. 24. Sept. — Secunda: *Prelati Regulares possunt in foro Conscientiæ absolvere quoscunque Sæculares ab Hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incursum. Ibidem, num. 4. ¶ Vide supra num. 144. & 174.* 205.
1665. 24. Sept. — Tertia. — *Confessarius, qui in Sacramentali Confessione tribuit Penitenti chartam postea legendam, in qua ad Venerem incitat, non censetur sollicitus esse in Confessione, ac proinde non est denunciandus. Ibidem, num. 6. ¶ Vide supra num. 142.* 206.
1665. 24. Sept. — Quarta: *Modus evadendi obligationem denunciandæ Sollicitationis est: Si sollicitatus confiteatur cum Sollicitante, hic potest ipsum absolvere absque onere denunciandi. Ibidem num. 7.* 207.
1665. 24. Sept. — Quinta: *Peccata in Confessione omissa, seu oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti Confessione exprimere. Ibidem, num. 11.* 208.

1665. 24. Sept. — Sexta: *Mendicantes possunt absolute à Casibus Episcopo reservatis, non obtenta ad id Episcoporum facultate. Ibidem, num. 12. ¶ Vide supra, num. 70. 80. 96. 153. & 181. & infra num. 231.*

1665. 24. Sept. — Septima: *Satisfacit præcepto annuæ Confessionis, qui confitetur Regulari, Episcopo presentato, sed ab eo injustè reprobato. Ibidem, num. 13.*

1665. 24. Sept. — Octava: *Qui facit Confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ. Ibidem, num. 14. ¶ Cautè igitur legendus Diana par. 3. tract. 4. resol. 148.*

1665. 24. Sept. — Nona: *Qui Beneficium Curatum habens, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario: Ibid. num. 16. ¶ Vide infra num. 239.*

1665. 24. Sep. — Decima: *Licet interficere falsum Accusatorem, falsos Testes, ac etiam Judicem, à quo iniqua certè imminet sententia, si alia via non potest innocens damnum evitare. Ibidem num. 18. ¶ Non igitur audiendi P. Navarr. lib. 2. cap. 3. num. 36. Sanchez lib. 2. Mor. cap. 39. num. 7. & alii citati à Cabrino de Casib. reserv. par. 2. Casu 2. annot. 8.*

1665. 24. Sept. — Undecima: *Mollities, Sodomia, & Bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infima, ideoque sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem. Ibidem, num. 24.*

1665. 24. Sept. — Duodecima: *Qui habuit Copulam cum soluta, satisfacit Confessionis præcepto, dicens: Commisi cum soluta grave peccatum, non explicando copulam. Ibidem, num. 25.*

1666. 18. Mar. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VII. sequentes damnavit Propositiones, quarum prima, cæteris omissis: *Regulares possunt in foro Conscientiæ uti Privilegiis suis, quæ sunt expresse revocata per Concilium Tridentinum. In Bullar. tom. 5. Constit. 167. quæ incipit Sanctissimus, num. 36. ¶ Vide supra num. 153. & infra num. 231.*

1666. 18. Mar. — Secunda: *Non est obligandus Concupinarius ad eiiciendam Concupinam, si hæc nimis utilis esset ad oblectamentum Concupinarij, vulgo, Regalo,*

- dum deficiente illo, nimis agri ageret vitam, & alie opula radio magno Concubinonium afficerent, & alia Famula nimis difficile inueniretur. Ibidem num. 41.*
1666. 18. Mar. — Tertia: *Quoad forum Conscientia, Reo correcto, ejusque contumacia cessante, cessans Censura. Ibidem, num. 44.* 218.
1669. 1. Mar. — Peccant mortaliter etiam illi Regulares, qui sine legitima facultate per modicum temporis spatium Moniales alloquuntur, & damnatur illorum opinio, qui aliter affirmant, disseminant, & fortè etiam scriptis evulgant. *Congr. Conc. apud Pignatell. tom. 6. consult. 85. num. 35. citatum à Matth. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 5. num. 11. Ideoq; non audiendus Ameno de Poenis, tit. 4. §. 1. n. 12. relatus ab eod. ibid. ¶ Vide supra n. 99.* 219.
1670. 21. Jun. — Regulares ab Episcopo ad Confessiones Sæcularium in sua Diœcesi audiendas approbati, non possunt in alià Diœcesi eas absque Episcopi Diœcesani approbatione audire, quamvis Penitentes subditi sint ejus Episcopi, à quo ipsi Religiosi fuerunt approbati. *Clemens X. in Bullar. tom. 5. Constit. 7. quæ incipit. Superna §. 4. ¶ Et hæc est firmatio Decreti antea emanati à Congr. specialiter deputata ab Innoc. X. 1648. 14. Maij apud Cherub. in Bullar. tom. 4. Constit. 29. quæ incipit. Cum sicut accepimus, num. 9. ¶ Vide supra num. 105. & 152.* 220.
1670. 21. Jun. — Religiosi generaliter approbati ab Episcopo ad audiendas Sæcularium Confessiones, non ideo censentur approbati ad Confessiones Monialium sibi subjectarum, sed egent, quoad hoc speciali Episcopi approbatione. *Idem ibidem. ¶ Hæc est confirmatio Declarationis editæ à Congr. Concil. 1623. apud Peyrin. de Privil. Regul. tom. 2. circa Constitut. 2. Gregor. XV. ad 9. ¶ Vide supra n. 138.* 221.
1670. 21. Jun. — Religiosi approbati pro audiendis Confessionibus Monialium unius Monasterii, non possunt alterius Monasterii Confessiones audire, nec Extraordinarii, pro una tantum vice deputati, possunt in vim hujusmodi approbationis pluries audire Monialium Confessiones. *Idem ibidem. ¶ Sic etiam antea declaraverat. Congr. Concil. 1623.* 222.

1623. *apud Peyrin loc. cit. ad. 10. & 11.*

1670. 21. Jun. — Tam Prælati Regulares, quàm Regularium Confessarii possunt illorum Sæcularium Confessiones audire, qui sunt inibi verè de Familia, & continui Commensales, non autem illorum, qui tantum ipsis deserviunt. *Idem ibidem.* 223.
 ¶ Quoad Commensales vide supra n. 102. Quoad verò Deservientes vide pariter supra num. 39.
1670. 21. Jun. — Religiosi, qui ad Confessiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint ab Episcopis, generaliter quoque, indistinctè, & absque aliqua limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis Personarum in Diœcesi propria admittantur. *Idem ibidem.* 224.
 ¶ Hæc est firmatio Decreti antea emanati à Congreg. Concil. 1587. 2. Jul. *apud Quarant. in Sum. Bull. ver. Privil. Regular.*
1670. 21. Jun. — Cæteri verò Religiosi, qui non adeò idonei reperientur, si petierint admitti, arbitrio Ordinariorū relinquatur, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, & admittere. *Idem ibidem.* 225.
 ¶ Sic etiam antea decreverat Congr. Concil. 1587. 2. Jul. *apud Quarant. loc. cit.*
1670. 21. Jun. — Regulares semel simpliciter approbati possunt in Diœcesi Episcopi approbantis quovis anni tempore, etiam Paschali, & quorumcumque Infirmorum Confessiones audire sine licentia Parochi, quem tamen monere debent de Confessione audita saltem per Scripturam apud Infirmum relinquendam, ad quod præcipi possunt ab Episcopo sub pœna suspensionis à facultate audiendi Confessiones. *Idem ibidem.* 226.
 ¶ Hæc est firmatio Decreti antea emanati à Congr. Concil. quoad admonitionem Parochi 1587. 2. Jul. *apud Quarant. loc. cit.*
 ¶ Vide supra num. 179.
1670. 21. Jun. — Qui Regularibus simpliciter approbati Paschali tempore confessi fuerint, Constitutioni, quæ incipit: *Omnis utriusque Sexus*, quoad Confessionem duntaxat satisfecisse censeantur. *Idem ibidem.* §. 5. 227.
 ¶ Sic antea decreverat Leo X. 1516 19. Dec. *apud Clerub. in Bullar. tom. 1. Constit.*

22. *que incipit* Dum intra, §. 6. ¶ Vide supra num. 176. & infra num. 253.

1670. 21. Jun. — Regulares sine ulla temporis præfinitione approbati non sunt ab eodem Episcopo, qui sic approbavit, iterum examinandi, aut à Confessionibus suspendendi, nec licentiæ illis concessæ revocandæ, nisi nova superveniente causa ad ipsas Confessiones spectante, quam non tenetur Episcopus Regularibus significare. *Idem ibidem*. ¶ Quoad novum examen extabat alia Constitutio Pii Quinti 1571. 6. Aug. apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constitut. 133. *que incipit* Romani §. 2. in fine. ¶ Et vide supra num. 76. ¶ Quoad verò causam amotionis vide similiter supra num. 139.
1670. 21. Jun. — Si Regulares cum Scandalo, aut aliàs inhonestè vivant, vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Episcopi judicio videantur à Confessionibus suspendendi, possint ab eodem Episcopo suspendi tanquam ob causam ad Confessionis ministerium pertinentem. *Idem ibid.* §. 7. ¶ Hæc est firmatio Decreti antea emanati ab Episcoporum Congregatione 1630. 30. Aug. apud Gavant. in Man. ver. Confessar. in addit. num. 2.
1670. 21. Jun. — Omnibus simul unius Conventus Confessoribus non est adimenda facultas audiendi Confessiones inconsulta Sede Apostolica. *Idem ibidem*. ¶ Et hoc antea decreverat Cong. Episcoporum. 1613. 20. Nov. apud Peyrin. de Privil. Regul. tom. 1. circa Constitut. 2. Sixti IV. §. 11. num. 45. & refert Ascan. Tamburin. de jure Abbat. tom. 2. disp. 6. quæst. 12. num. 7.
1670. 21. Jun. — Nullus ex Regularibus potest absque licentia Episcopi absolvere à Casibus ipsi Episcopo reservatis, neque ratione Privilegiorum, quorumcumque, etiam *Mate magnum* nuncupatorum, neque vigore Confirmationum post Tridentinum obtentorum, licèt facultatem habeat absolvendi ab omnibus Casibus Sedi Apostolicæ reservatis. *Idem ibid.* ¶ Hoc antea decrevit Congregatio Concilii in responsione ad Divum Carolum 1577. 10. Dec. quam refert Matthæus, in Offic. Cur.

AC DECISIONES.

Regul. tom. 1. cap. 2. num. 3. ubi etiam quoad hoc reticetur Mare magnum. Congregatio quoq. Episcoporum idem statuit observandum 1617. 2. Jan. apud Ascan. Tambur. de jure Abbat. tom. 2. disp. 13. num. 4. ¶ Vide supra plures Decisiones, num. 70 80. 96. 153. & 181.

1670. 21. Jun. — Potest Confessor Regularis absolvere à Calibus reservatis in alià Diœcesi Pœnitentes illos qui confluunt ad Diœcesim Episcopi non reservantis, nisi noverit, eosdem Pœnitentes in fraudem reservationis migrasse ad Diœcesim non reservantem pro absolutione obtinenda. *Idem, ibidem. ¶ Vide supra num. 115. & 124.*

1670. 21. Jun. — Non licet Regularibus in vim Privilegiorum quorumcumque, etiam satisfacta parte absolvere Pœnitentes à Censuris quoad externum, & judiciale forum, & absoluti ab eis in foro Pœnitentiâli, utique non censentur absoluti in exteriori judicio, & contentioso. *Idem ibidem.*

1678. 22. Maii. — Peccat mortaliter Regularis Concionator, qui completâ ad Crates Concione, immediate ipsas alloquitur Moniales sine licentia, licet immisceat sermones cum quæstionibus, vel dubiis spiritualibus, aut materiis ipsius Concionis: quam pœnam incurrit non solum si aliquas alloquatur, sed etiam unam tantum, cæteris audientibus. *Congr. Concil. apud Martbauc. in Offic. Cur. Regul. tom. 1 cap. 5. num. 13. Ideoque non audiendi Peyrin. de Privil. Regul. tom. 2. circa Constitut. 6. Pli Quinti §. X. num. 36. ac Diana par. 3. tract. 2. resol. 104.*

1679. 12. Febr. — Frequens Negotiatorum accessus ad Sacram Alimoniam percipiendam, Confessariorum secreta cordis explorantium judicio est relinquendus. *Congr. Concil. in Decreto de Commun. quotid. pluribus in locis separatim impresso, ac apud plures Auctores relato.*

1679. 12. Febr. — Confessores tenentur admonere Moniales quotidie Sacram Communionem petentes, ut in diebus ex earum Ordinis instituto præstitutis communicent. *Eadem ibidem.*

1679. 12. Febr. — Si quæ verò Moniales puritate

men-

CONSTITUTIONES,

mentis eniteant, & fervore spiritus ita incallescant, ut dignæ frequentiori, aut quotidiana Sanctissimi Sacramenti perceptione videri possint, id illis à Superioribus permittatur. *Eadem ibidem.*

1679. 12. Febr. — Confessarii redarguant asserentes, 238.
Communione quotidianam esse de jure divino.
Eadem ibidem.

1679. 12. Febr. — Non permittatur, ut Venialium 239.
Confessio fiat simplici Sacerdoti non approbato ab
Ordinario. *Eadem ibidem.* ¶ Vide supra num. 198.
& num. 212.

1679. 2. Mar. — Congregatio Inquisitionis coram 240.
Innocentio XI. sequentes damnavit Propositiones,
quarum Prima, cæteris omiſſis: *Opus Conjugii ob so-*
lam voluptatem exercitum, omni penitus caret culpa, ac
deſectu veniali. In libello pluribus in locis impresso,
num. 9.

1679. 2. Mar. — Secunda: *Licet procurare Abortum* 241.
ante animationem factus, ne Puella deprehensa gravida
occidatur, aut infametur. Ibidem, num. 34.

1679. 2. Mar. — Tertia: *Copula cum Conjugata, con-* 242.
ſentiente Marito, non est adulterium: ideoque ſufficit in
Confessione dicere, se esse fornicatum. Ibidem, num.
50.

1679. 2. Mar. — Quarta: *Non tenemur Confessario in-* 243.
terroganti fateri peccati alicujus consuetudinem. Ibi-
dem, num. 58.

1679. 2. Mar. — Quinta: *Licet Sacramentaliter absol-* 244.
vere dimidiatè tantum confessos ratione magni concursus
Pœnitentium, qualis verbi gratià potest contingere in die
magna alicujus Fœstivitatis, aut Indulgentiæ. Ibidem,
num. 59.

1679. 2. Mar. — Sexta: *Pœnitenti habenti consuetudi-* 245.
nem peccandi contra legem Dei, Naturæ, aut Ecclesiæ, et si
emendationis spes nulla appareat, nec est neganda, nec
differranda Absolutio, dummodo ore proferat, se dolere,
& proponere emendationem. Ibidem, num. 60.

1679. 2. Mar. — Septima: *Poteſt aliquando absolvi qui* 246.
in proxima occasione peccandi verſatur, quam poteſt, &
non vult emittere, quinimo directè, & ex propoſito qua-
rit, aut ei se ingerit. Ibidem, num. 61.

AC DECISIONES.

679. 2. Mar. — Octava: *Absolutionis capax est Homo, quantumvis labores ignorantia Mysteriorum Fidei, & etiam si per negligentiam etiam culpabilem nesciat Mysteriorum Sanctissimæ Trinitatis, & Incarnationis Domini Nostri Jesu Christi.* Ibidem, num. 64. 247.
1682. 15. Jan. — Confessarii Regulares, sed non Parochi, degentes in Conventibus, in quibus non vivunt duodecim Religiosi, hortari quidem possunt ab Ordinariis, sed non compelli ad conferentiam, Casuum Conscientiæ. *Congr. Episc. apud Mattheuc. tom. I. Offic. Cur. Regul. cap. 8. num. 25. ¶ Vide supra num. 155.* 248.
1686. 19. Jan. — Confessionalia existentia in Ecclesiis non Curatis Monialium Regularibus subjectarum, non sunt visitanda ab Episcopo Diocesano, nisi adsit in contrarium legitima consuetudo. *Congreg. Conc. apud eund. cap. 13. num. 19.* 249.
1687. 20. Nov. — Innocentius XI. sequentes damnavit Propositiones, quarum Prima, cæteris ommissis: *Via interna sejuncta est à Confessione, à Confessariis, & à Casibus Conscientiæ, à Theologia, & à Philosophia.* In libello plurib. in loc. impresso, num. 59. 250.
1687. 20. Nov. — Secunda: *In Mundo non est facultas, nec jurisdictio ad præcipiendum, ut manifestentur Epistole Directoris quoad internum Anima, & ideo opus est animadvertere, quod hoc est insultus Satana, &c.* In libel. prædicto, num. 68. 251.
1689. 26. Nov. — Regulares Monialium Confessarii etiam extraordinarii debent habere ætatem quadraginta Annorum. *Congr. Concil. apud Mattheuc. in Offic. Cur. Regul. tom. I. cap. 15. num. 9.* 252.
1690. 7. Dec. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VIII. sequentes damnavit Propositiones, quarum Prima, cæteris ommissis: *Confessiones apud Religiosos, pleræque vel Sacilege sunt, vel invalidæ.* In libel. impresso, num. 20. 253.
1690. 7. Dec. — Secunda: *Ubi quis invenerit Doctrinam in Augustino clare fundatam, illam absolue potest tenere, & docere, non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam.* Ibidem, num. 30. ¶ Caveant igitur Confessarii, ne Doctorum etiam gravissimorum sequantur 254.

LIBRI CVRIOSI⁵⁴

M O D E R N I

Stampati nuovamente, che si vendono in Venezia in Casa di
Leonardo Pittoni Libraro a S. Giuliano in Corte
del Vino, vicino la Corte del Forno.

Vita del Sommo Pontefice Innocenzo XI. descritta da D.
Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto, & in questa
festa impressione accresciuta di notizie, con li Miracoli opera-
ti da sua Divina Maestà per mezzo li Agnus Papali benedetti
dal sopradetto Sommo Pontefice, con il suo Ritratto al natu-
rale. Si vende Lire una, soldi quatro.

Proposizioni di Michele de Molinos dannate dal predetto
Pontefice Innocenzo XI. con la dannazione d' un Libro com-
posto dall' Arcivescouo di Cambrai, & altre Proposizioni, le
quali dannarono Alessandro Ottavo, & Innocenzo Duodeci-
mo, posta nel fine la Dichiarazione della Summa de' Casi in
Bulla Cens, con Ritratto in Rame. soldi dodeci

Il Mistico Girasole, ovvero, Industrie per unirli al Signor
Iddio, del Padre Alfonso Gianotti della Compagnia di Giesù.
soldi dodeci.

Spiegazione del *Magnificat*, Opera postuma del Padre
Paolo Segneri della Compagnia di Giesù, non più stampata,
con il Ritratto dell' Autore in Rame. soldi dodeci.

La Vocazione Vittoriosa, Operetta Spirituale, in cui si di-
mostranogl' Assalti fatti alla Gioventù chiamata da Dio alla
Religione, e l' Arte da ributarli; data in luce da Gio: Pietro
Pinamonti della Compagnia di Giesù. soldi sedici.

Il Pensierode' Pensieri, dodeci Considerazioni sopra la No-
biltà, Bellezza, Prezzo, & altre Qualità dell' Anima Nostra,
cavate in parte da un' Operetta del Padre Gio: Pietro Pina-
monti della Compagnia di Giesù. soldi sei.

Due elegantissimi Panegirici Latini, scritti dalla penna elo-
quentissima del P. Stefano Petiot della Compagnia di Giesù, e
da Lui recitati, l' uno a Lodovico Decimoterzo Rè di Fran-
cia, l' altro in occasione della Nascita del Delfino hora Lodo-
vico Decimoquarto Regnante, con ambidueli Ritratti in
Rame. soldi dodeci.

Li-

Libricciolo divoto, intitolato: Scelta di nove Virtù del B. Luigi Gonzaga facilmente imitabili da chi volesse prepararsi alla sua Festa, distribuite in nove Giorni precedenti ad' essa. soldi due.

Idea d' un buon Confessore secondo la Dottrina, e modo di Viveredi S. Francesco di Sales Vescovo, e Principedi Geneva: Operetta del Dottore in Sacra Theologia Raimondo Bonalio. soldi dodeci.

Risposte curiose, che si danno ad' ogni Quesito in più sorti de' versi Italiani, e Latini: facilissima Invenzione Numerica del Pittoni, che serve per render allegra una Nobile Radunanza, ed' eccitarla à consummare con gustò l' hore più oziose del Giorno nell' Estivo Trimestre, e quelle più tediose della Notte nella stagione Brumale, con Figura in Rame. sol. 16.

Decennio Romano de' Divini Officii, ò sia, Calendario Romano per dieci Anni dall' Anno 1703. sino all' Anno 1712. inclusivo, esposto ad' utile, e commodò di tutte le Diocesi da D. Gio: Battista Pittoni Sacerdotè Veneto. Lire una.

Utilissima Raccolta de' più freschi universali Decreti della Sacra Congregazione de' Riti, dall' Anno 1638. sino all' Anno 1702. inclusivo, fatta da D. Gio. Battista Pittoni Sacerdote Veneto; necessaria ad' ogni Religioso, & in questa seconda Impressione accresciuta di molti altri Decreti, che in tutti sono cento, e venti. soldi otto.

Stà sotto il Torchio altro Libretto dello stesso D. Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto, intitolato: Costituzione Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti ai Parochi dell' uno, e l' altro Clero, cioè Secolare, e Regolare, dall' Anno 1448. sino all' Anno 1703. inclusivo, ove si toglie à Pastori ogni fatica nell' offeruazione applicatissima degli Auttori per la notizia delle cose decretate, e decise, e assieme si solleva il Paroco dalla grossa spesa de più riguardevoli Dottori, che in questo Libretto sono citati. Si venderà: sol. 16.

Devotissimi Sermoni sopra il SS. Sacramento dell' Altare, fatti alla breve per commodò de' Parochi da Monsignor D. Lodovico Agostini Ferrarese, Protonotario Apostolico. sol. 10.

Trattato de' Scrupoli di Conscienza: che cosa siano: con quali Rimedii si curino, e se sia bene operare contro li Scrupoli, non potendosene liberare: Operetta utile, e necessaria à Confessori, e Penitenti, composta da Giuseppe Cabrini Dottore in Sacra Theologia, e Consultore Generale della Santa In-

Inquisizione di Venezia, ristampata la terza volta ad' istanza de' Confessori di Monache: soldi dieci.

Il vero Giorno, in cui è seguita la Passione, e Morte del Nostro Signor Giesù Christo: Operetta curiosa, dove rigettata l' Opinione d' alcuni Mathematici, si prova con valide ragioni, essere occorsa alli ventisei di Marzo in Venerdì: sentimenti di Giovanni Padovano fù Rettore in S. Margarita di Verona. soldi sei.

Risoluzione de' Dubii per acquistare l' Indulgenza Plenaria, ed' il Santissimo Giubileo: Operetta utilissima non meno a Penitenti, che a Confessori, con le citazioni de' gl' Autori più classici, ed' approvati. soldi sei.

Profezia veridica di tutti i Sommi Pontefici sino alla fine del Mondo, fatta da S. Malachia Arcivescovo Armacano, non già quella, che si vede ristretta nell' angustie di quattro carte, ma diffusa, ed' accresciuta con la spiegazione de' gl' ultimi passati Pontefici, che mancavano. soldi otto.

La Disperazione di Giuda, Poema del Signor Torquato Tasso, che dall' ombre di secreto Cancellò si è dato alla luce delle Stampe per sodisfare a Curiosi, che lo ricercavano, con figura in Rame. soldi sei.

Historia della Vita, Azioni, e Guerre crudelissime del fiero Rè Attila fatte nell' Italia, e specialmente nella Lombardia, cavata da Originali manoscritti antichissimi con due figure in Rame: di D. Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto: seconda Impressione ad' istanza de' Curiosi. soldi dodeci.

Historia di Gondeberga Reina de' Longobardi, descritta dal Dottor Alessio Lesmi Monzese, degna d' esser letta da qualsivoglia Dama, e Cavaliere, come pure da quelle, che vi sono rinferrate dentro de' Chiostri, con il Ritratto in Rame. soldi sedici.

Li Amori di Lucrezia della Prada, Dama delle più illustri Famiglie di Guascogna nelle Province della Francia, Historia portata dal Francese dal Conté Nerves, con il Ritratto in Rame. soldi sedici.

Trattato de' Cavalieri, ovvero, Vermicelli, che fanno la Seda, con il modo di regolarli, e conservarli da ogni loro infertà, acciò possano produrre il suo lavoro à perfezione: Operetta curiosa, e di gran vantaggio, ristampata la terza volta ad' istanza di molti Territorii, ne quali servirono di gran profitto le Regole di questo Libretto. soldi otto.

Le

Le Virtù del Caffè?, Bevanda la più salutifera, e la men conosciuta, introdotta nuovamente nell' Italia aggiuntevi in questa seconda Impressione le Virtù della Cioccolata, dell' Herba Thè, e del Ribes Sorbetto Arabico, con le Figure delle Piante. Soldi otto.

Abachino di Francesco Garatti, con diversi Contarelli per istruzione de' Principianti, e per il ragguaglio del prezzo de' Cambii, che fanno le Piazze, e Fiere, ed' altre notizie necessarie ad ogni Negoziante. Soldi dodici.

Novissima Corrispondenza delli Pesi, e Misure di Venezia con li Pesi, e Misure delle Città, e Terre, che negoziano con Essa, di Soria, Barbaria, Turchia, Germania, Francia, Spagna, ed' Italia: Opera di Antonio Megliorati Professore d' Aritmetica in Venezia. Soldi sedici.

Istruzione Generale de' Viandanti, con la Descrizione dell' Europa: distinzione de' Regni, Provincie, e Città: cognizione delle Monete, notizia d' alcune Parole più necessarie, espresse nelle Lingue Italiana, Francese, Spagnuola, Tedesca, Pollacca, e Turchesca. Lire una, soldi quattro.

*Si stamperanno quanto prima li seguenti due Libretti di D. Gio:
Battista Pittoni Sacerdote Veneto.*

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti ai *Vescovi, & Ordinarii* de' Luoghi, con le citazioni degl' Autori più classici, ed approvati, che le rapportano.

L'altro Libretto farà similmente intitolato: *Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma*, spettanti ai *Canonici* dell' una, e l' altra Chiesa, cioè Cathedrale, e Collegiata, & ambidue faranno di gran profitto ad ogni Ecclesiastico.

